

vine/have divinity, Δημόκριτος 21 Ὁμηρος φύσεως λαχὼν θεάσθαι οὐ σης.

Θεᾶσθαι. Θεῶμαι/ἀτενίζω, contemplate/look steadily upon, Δημόκριτος 194 αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται.

Θεῖν. Τρέχω, run, Ἐμπεδοκλῆς 17.34 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς αἰὲν ὅμοια 21.13 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἄλλοιωπά 53 οὕτω γὰρ συνέκυρσε θέων τοτέ, πολλάκι δ' ἄλλως.

Θεῖος 1. Θεῖος/θεῖκός, of the gods/divine, Ἡράκλειτος 78 ἥθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δὲ ἔχει 114 τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ύποδένοις, τοῦ θεῖον Ἐμπεδοκλῆς 132 δλβιος, δις θεῖων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον Φιλόλαος 6.3 ἀ μὲν ἔστω τῶν πραγμάτων ἀίδιος ἔσσα καὶ αὐτὰ μὲν ἀ φύσις θεῖαν γα καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γνῶσιν 11.3 μεγάλα γὰρ καὶ παντελῆς καὶ παντοεργός καὶ θεῖω καὶ οὐρανίω βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχὴ καὶ ἀγεμῶν κοινωνοῦσα *** δύναμις καὶ τᾶς δεκάδος 11.16 ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θεῖοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσαν, ἄλλα καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις 2. Θεῖος/θεσπέσιος, divine/splendid, Δημόκριτος 37 δὲ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θεῖα τερερά αἰρέεται 112 θεῖον νοῦ τὸ δεί τι διαλογίζεσθαι καλὸν 129 φρενὶ θεῖα νοοῦνται.

Θέλειν. Βλ. ἐθέλειν.

Θελεμνός. Ἄτοφιος, firm/solid, Ἐμπεδοκλῆς 21.6 ἐκ δ' αἵης προρέουσι θελεμνά τε καὶ στερεωπά.

Θελημά (ἀντίθ. ἄφαρ). Θεληματικὰ/ἡρεμα, willingly/calmly, Ἐμπεδοκλῆς 35.6 οὐκ ἄφαρ, ἄλλα θεληματικά συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα.

Θεμερῶπις. Μὲ σοβαρὴ δύνη, of serious countenance, Ἐμπεδοκλῆς 122.2 Ληρίς θ' αἰματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θεμερῶπις.

